¹ व्यतिपानः, पालयमानः, ² व्यतिपिपासमानः, पापायमानः; व्यतिपासमानः, पालयमानः; व्यतिपासमानः, पालयिष्यमाणः, व्यतिपिपासिष्यमाणः, पापायिष्यमाणः; व्यतिपिपासिष्यमाणः, पापायिष्यमाणः; व्यतिपास्यमानः, पाण्यिष्यमाणः; व्यतिपास्तः, पापायितः-तवान्; व्यतिम्-तः-तवान्, पाल्लितः, पिपासितः, पापायितः-तवान्; विश्वधाः-स्रुपाः, ठगोपः-नृपः, ठअधिपः, व्यायः, ४गोपायी, १ नगरपायी, १ विपासितः पालः, विपासः, पाणः; पात्यम्, पालव्यम्, पालव्यम्, पालव्यम्, पालव्यम्, पालव्यम्, पाल्यम्, पाल्यम्, पाल्यम्, पाल्यम्, पाल्यम्, पाल्यम्, पाल्यम्, पाण्यमः, पाण्यमः,

1. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति कर्मव्यतीहारे शानच् ।

2. सजन्तात् 'पूर्ववत् सनः ' (1-3-62) इत्यनेन कर्मव्यतीहारे शानच् ।

- 3. न पातीति नपात् = नप्ता । 'नश्राण्नपात् —' (6-3-75) इत्यत्र निपातनात् नन्तत्पुरुषे ननः प्रकृतिभावः, किपि तुगागमश्च । तन्ता न पातीति तनून-पात् = अग्निरिन्द्रश्च । अपोनपात्, अपांनपात् इत्यपि देवताविशेषवाचके पदे । सर्वेऽप्येते किबन्ताः । प्रक्रिया पूर्ववत् ।
- 4. विश्वं पातीति विश्व पाः। 'अन्येभ्योऽपि दश्यन्ते ' (3-2-75) इति विचि रूपमेवम्। एवं सुपाः इत्यत्रापि।
- 5. 'आतोऽनुपसर्गे कः ' (3-2-3) इति कर्मण्युपपदे कर्तरि कप्रत्ययः । एवं नृपः इत्यादिष्वपि ज्ञेयम् ।
- 6. ' आतश्वोपसर्गे ' (3-1-136) इति कर्तिर कप्रत्यय: ।
 - 7. 'श्याऽऽद्व्यध—' (3-1-141) इत्यादिना आदन्तलक्षणे कर्तरि णश्रत्यये रूपम् ।
 - 8. 'त्रते' (3-2-80) इति णिनिप्रत्यये युगागमः ।
 - 9. 'सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये' (3-2-78) इति णिनिप्रस्ययः।
- 10. छान्दसोऽपि कपुरत्र घातौ भवतीति 'विभाषा पूर्विह्वापराह्वाभ्याम्' (4-3-24) इत्यत्र भाष्ये 'पपुष आगतं पिवद्रूष्यम्—'इति प्रयोगाज्ज्ञायते । तेन कपुत्रत्यये, लिड्बद्भावेन द्विवचने, 'आतो लोग इटि च' (6-4-64) इत्याकार-लोपे, 'बस्वेका जाद्घसाम्' (7-2-67) इतीडागमे च रूपम् ।
- 11. गाः पालयतीति गोपालः। 'कर्मण्यण्' (3.2-1) इति ण्यन्ताद्समादण्प्रत्य यः।
- 12. 'शेषे विभाषा—(8-4-18) इत्यनेन णत्वविकल्पः।
- 13. 'आतो युच' (3-3-128) इति ईषदायुपपदेषु खलपवादो युच् ।
- A. 'बमार बाष्पैद्विंगुणीकृतं ततुः तनुनपाद् धूमवितानमाधिजैः॥' शि.व. 1. 62.